

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/135/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413207131
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5413207131.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35792752, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 47233516, proti žalovanej: F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. A., Z. Q. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie sumy 843,40 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 15.11.2013 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 843,40 eura, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne a úroku z omeškania vo výške 2,525 % ročne zo sumy 38,58 eura za obdobie od 15.04.2011 do 26.04.2011, zo sumy 38,58 eura za obdobie od 15.06.2011 do 28.06.2011, zo sumy 18,58 eura za obdobie od 29.06.2011 do 13.07.2011, zo sumy 18,16 eura za obdobie od 15.07.2011 do 21.08.2011, zo sumy 38,58 eura za obdobie od 15.08.2011 do 21.08.2011, zo sumy 36,74 eura za obdobie od 22.08.2011 do 30.08.2011, zo sumy 36,32 eura za obdobie od 15.09.2011 do 18.09.2011, zo sumy 36,32 eura za obdobie od 15.10.2011 do 16.10.2011, zo sumy 35,90 eura za obdobie od 15.11.2011 do 23.11.2011, zo sumy 35,48 eura za obdobie od 15.12.2011 do 04.01.2012, zo sumy 35,48 eura za obdobie od 15.01.2012 do 23.01.2012, zo sumy 35,48 eura za obdobie od 15.02.2012 do 20.02.2012, zo sumy 35,06 eura za obdobie od 15.04.2012 do 26.04.2012, zo sumy 35,06 eura za obdobie od 15.05.2012 do 10.06.2012, zo sumy 35,06 eura za obdobie od 15.07.2012 do 13.08.2012, zo sumy 32,64 eura za obdobie od 15.08.2012 do 07.10.2012, zo sumy 38,58 eura za obdobie od 15.09.2012 do 07.10.2012, zo sumy 33,22 eura za obdobie od 08.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 38,58 eura za obdobie od 15.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 38,58 eura za obdobie od 15.11.2012 do zaplatenia, zo sumy 38,58 eura za obdobie od 15.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 694,44 eura za obdobie od 03.01.2013 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 720,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 720,- eur len 8,75 % ročný úrok z omeškania zo sumy 843,40 eura do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že 24.11.2010 uzatvoril žalobca so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200033313 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 720,- eur. Poskytnutý úver s úrokom sa žalovaná zaviazala splatiť v 42 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 38,58 eura v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky o viac ako tri mesiace, bolo jej 06.12.2012 doručené oznámenie o uplatnení

práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), t.j. okamžitá splatnosť úveru z dôvodu omeškania. V súlade s ust. § 53 ods. 8 OZ došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 02.01.2013, kedy bola žalovaná povinná uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Celková suma dlhu žalovanej voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, t.j. sumu 843,40 eura.

Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania s plnením svojich povinností, žalobcovi vznikol ďalej nárok na zmluvné pokuty podľa čl. 14 ods. 14.1 zmluvy vo výške 0,065 % denne.

Uplatnený úrok z omeškania odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Tiež uviedol, že žalobca si uplatňuje len časť zákonného úroku z omeškania vo výške 2,525 % p. a. zo sumy nesplatennej časti istiny úveru a úrokov. Výška úrokovej sadzby úroku z omeškania predstavuje rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa NV a sumou uplatňovaných zmluvných pokút. Vzhľadom na uvedené žalobca uplatňuje úrok z omeškania 4,775 % ročne.

Pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie žalovanej so splácaním úveru spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru 720,- eur, žalobca odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy uplatňuje len 8,75 % ročný úrok z omeškania zo sumy 843,40 eura do zaplatenia. Žalobca zaslal žalovanej viacero písomných upomienok spolu s pokusom o zmier pred začatím súdneho konania, na ktoré žalovaná nereagovala, ako to vyplýva z Karty klienta - evidencie žalobcu o úhrade splátok. Okrem písomných upomienok bola žalovaná opakovane vyzvaná na splnenie jej povinností formou zaslania krátkych textových správ (SMS správy), resp. pri telefonickom prípadne osobnom kontakte. Napriek tomu zo strany žalovanej nedošlo k splneniu jej záväzkov.

Podaním z 31.03.2014 citujúc ust. § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy uviedol, že podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2010 bola priemerná hodnota odplaty za rovnaký úver vo výške 44,57 %. S prihliadnutím na skutočnosť, že zo strany žalovanej nebolo poskytnuté žiadne zabezpečenie úveru a s prihliadnutím na lehotu splatnosti výška odplaty za poskytnutý úver bola v súlade s ust. § 53 ods. 6 OZ.

Nakoľko žalovaná nesplnila podmienky pre poskytnutie revolvingu (splatenie dohodnutého počtu splátok - podľa čl. 4 ods. 4.2 zmluvných dojednaní zmluvy to bolo 24 splátok pri úvere so splatnosťou 42 splátok), všetky úhrady, ktoré žalovaná realizovala - spolu vo výške 979,96 eura (čo zodpovedá úhrade 20 splátok a časti splátky č. 21) sa preto týkali úhrady splátok podľa pôvodného splátkového kalendára.

Na základe Dohody o poskytnutí služby sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej odklad splatnosti troch splátok úveru a žalovaná sa zaviazala uhradiť odplatu vo výške 103,49 eura. Pohľadávka na vyplatenie úveru (720,- eur) bola započítaná oproti pohľadávke žalobcu na zaplatenie odplaty podľa dohody o poskytnutí služby a výsledný rozdiel vo výške 616,51 eura bol vyplatený na účet žalovanej. Z právneho a ekonomického (hľadiska) je započítanie len nahradenie dvoch úkonov jedným - namiesto toho, aby si strany vzájomne poskytli plnenia, sa uskutočňuje započítanie. Aj v tomto prípade by bolo (z hľadiska konečného výsledku) irelevantné, či by žalovaná hneď potom, ako obdrží sumu úveru, uhradila dohodnutú odplatu na účet žalobcu.

Dohoda o poskytnutí služby je individuálnym právnym úkonom a jej vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy, čo vyplýva z bodu 8 ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby („Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlužník vyhlasuje, že túto Dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami.“). Dohoda o poskytnutí služby je aj osobitne podpísaná, čo zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy v tom smere, že dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy nepristupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj grafické rozlíšenie Dohody o poskytnutí služby od ostatného obsahu zmluvy. Je právne vylúčené, aby mohlo ísť o neprijateľnú podmienku. Pokiaľ žalovaná podpísala úverovú zmluvu a zároveň podpísala aj dohodu o poskytnutí služby samostatne, nie je dôvod pochybovať o jej vôli pristúpiť aj na túto osobitnú dohodu. V tomto smere teda ide o individuálne dohodnutú zmluvnú podmienku. V zmysle § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy súdnej kontrole nepodliehajú zmluvné dojednania, ktoré sú

individuálne dohodnuté. Závery o neprijateľnosti by však vylučovala aj právna úprava neprijateľných podmienok ako taká a podstata pojmu neprijateľná podmienka. Z nej je nesporné, že dohoda o poskytnutí služby a odplata podľa nej nemôžu spĺňať uvedenú definíciu. Zmyslom právnej úpravy neprijateľnej podmienky je odstrániť zo zmluvného vzťahu také ustanovenie, ktoré bráni spotrebiteľovi v uplatňovaní nejakých práv alebo vytvára pre neho nevýhodnejšie postavenie v porovnaní so stavom, ako keby danú situáciu upravoval zákon. Ani jeden z týchto prípadov nenastal a objektívne ani by nikdy nastať nemohol. Predmetom dohody o poskytnutí služby je prevzatie záväzku žalobcom poskytnúť odklad splatnosti maximálne troch splátok (v prípade úveru) a záväzok dlžníka zaplatiť odplatu za túto službu. Na jednej strane je teda záväzok zaplatiť odplatu za prevzatie povinnosti veriteľa poskytnúť odklad splatnosti splátok a na strane druhej záväzok poskytnúť odklad splatnosti splátok. Čiže ide o úpravu takej situácie, ktoré keby nebola dohodnutá medzi zmluvnými stranami, potom by sa nedala nahradiť nejakou zákonnou úpravou. Zákon žiadny odklad splátok neupravuje a už vôbec nie, že by bolo povinnosťou veriteľa ho poskytnúť, ak o to dlžník požiada, a to bezodplatne. Nie je zrejmé a odporuje podstate veci, ako môže byť dojednanie dohody o odplatnom poskytnutí služby a odplaty podľa nej v neprospech spotrebiteľa a súčasne predstavovať hrubú nerovnováhu v jeho neprospech. Význam dohody o poskytnutí služby je potrebné vykladať z hľadiska obsahu podľa nej založených práv a povinností. Dohodou sa pre dlžníka vytvára zmluvný nárok na odklad splatnosti splátok, význam ktorého je nielen z hľadiska posunutia splatnosti odložených splátok, ale aj z hľadiska vyhnutia sa zákonným dôsledkom v prípade ich nesplnenia. V prípade využitia odkladu splátok sa dlžník vyhne v prvom rade sankciám za omeškanie. Z dôvodu ich omeškania (ak by nedošlo ani k odkladu ich splatnosti a ani k ich úhrade) nemôže dôjsť k zosplatneniu úveru (§ 565, § 53 ods. 8 OZ). Splátky s odloženou splatnosťou sa uhrádzajú až na konci, po uhradení ostatných splátok. Ide v podstate o rovnakú dohodu, ako keď si spotrebiteľ kúpi určitý balík televíznych programov, telefónnych služieb alebo dohodne predĺženie záruky nad zákonný rámec a potom má zmluvný nárok na to, aby tieto služby využil. Či tento nárok využije alebo nie a v akom rozsahu je jeho slobodnou voľbou (logicky a ani prakticky nemožno donútiť spotrebiteľa, aby sledoval všetky televízne programy, reklamoval tovar a pod.). Zo žiadneho ustanovenia regulujúceho spotrebiteľské právne vzťahy nevyplýva právo spotrebiteľa domáhať sa napríklad vrátenia odplaty za zakúpený a nevyužitý tovar či služby. To zodpovedá aj konceptu a podstate ochrany spotrebiteľa - vytvoriť možnosť na uplatnenie svojich práv a nezhoršovať si postavenie oproti zákonu. Žiadny zákon neupravuje právo na odklad splatnosti splátok. Uzavretie dohody o poskytnutí služby je výsledkom slobodného rozhodnutia spotrebiteľa. Predmetom konania pritom žiadny nárok podľa dohody o poskytnutí služby nebol a ani nie je. Je nesporné, že dohoda o poskytnutí služby nie je neprijateľnou podmienkou a na základe aplikácie relevantných zákonných ustanovení ani ňou nemôže byť.

K uplatnenej zmluvnej pokute poznamenal, že zmluvné dojednania zmluvy (kde je uvedené aj ustanovenie o zmluvnej pokute) nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy. Z bodu 13. zmluvy vyplýva, že zmluvné dojednania sú jej neoddeliteľnou súčasťou nielen čo do jej právnej povahy, ale aj z hľadiska technického vyhotovenia zmluvy. Riadnym vyplnením a následným podpisom zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril Veriteľ s Dlžníkom zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane zmluvy). K požiadavke písomnej formy pre platné dojednanie pokuty uviedol, že v zmysle OZ je táto forma zachovaná, ak je listina obsahujúca právny úkon podpísaná konajúcou osobou. Z hľadiska ust. § 40 ods. 3 OZ je písomná forma právneho úkonu zachovaná vtedy, ak je listina o tomto právnom úkone aj podpísaná. Zákon nevyžaduje, aby jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone boli samostatne podpísované. Ak je listina o právnom úkone tvorená viacerými listami (hárkami), potom na to, aby tvorili jednu listinu, musia byť tieto spojené tak, aby tvorili technickú jednotu (stanovisko NS SR sp. zn. Cpj 33/01). A len listina ako celok má byť podpísaná. Rovnaký zámer prijíma aj právna prax napr. Podpis alebo parafovanie jednotlivých strán je pritom žiaduce, ale nie nevyhnutné (Neue Juristische Wochenschrift 1999, 1105) alebo „Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom“. V tomto prípade je nesporné, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere tvoria aj technickú jednotu so zmluvou o revolvingovom úvere. Tieto dojednania sa nachádzajú v tej istej listine ako zmluva samotná a preto podpis zmluvy je aj podpisom zmluvných dojednaní (rovnako ako ostatného obsahu umiestneného na jednotlivých listoch (stranách)). V bode 3 zmluvy sa na zmluvné dojednania explicitne poukazuje. Keďže listina (v tomto prípade zmluva vrátane

zmluvných dojednaní) je podpísaná, potom je zachovaná písomná forma aj pre dojednanie o zmluvnej pokute. Výška zmluvnej pokuty je v súlade s ust. § 53b ods. 1 OZ.

Zmluvne dohodnutá pokuta 0,065 % denne predstavuje v ročnom vyjadrení 23,275 %, čiže maximálnu hranicu podľa § 3a ods. 1 NV by takto dohodnutá zmluvná pokuta objektívne nikdy nemohla prevyšovať (ak by aj sadzba ECB bola 0 %). Naopak, k nej je možné ešte uplatniť aj nárok na úrok z omeškania, a to až do maximálnej hranice určenej v ust. § 3a NV. Zmyslom ustanovenia § 53b ods. 1 bolo práve stanoviť obmedzenie, ale nie vylúčiť sankcionovanie. Nárok uplatnený žalobou je oprávnený v súlade so zákonom a so zmluvným vzťahom.

Tiež uviedol, že v priebehu súdneho konania žalovaná uhradila 05.03.2014 sumu 50,- eur a dňa 12.03.2014 sumu 150,- eur, spolu teda 200,- eur. V uhradenej časti žalovanej sumy 200,- eur, v časti úroku z omeškania a zmluvnej pokuty zo sumy 50,- eur od 05.03.2014 do 11.03.2014 a zo sumy 200,- eur od 12.03.2014 do zaplatenia zobral žalobca žalobu späť.

V časti, v ktorej zobral žalobca žalobu späť - ohľadne zaplatenia sumy 200,- eur, v časti uplatneného úroku z omeškania a zmluvnej pokuty zo sumy 50,- eur za obdobie od 05.03.2014 do 11.03.2014 a zo sumy 200,- eur za obdobie od 12.03.2014 do zaplatenia, súd postupujúc podľa § 96 ods. 1, 3 O. s. p. uznesením z 08.04.2014 č. k. 5C/135/2013-53, právoplatným 03.05.2014, konanie zastavil.

Súd konal a rozhodol s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti žalobcu (jeho zástupcu), ktorý svoju neúčasť na pojednávaní opakovane ospravedlnil žiadajúc konať a rozhodnúť v jeho neprítomnosti a rozhodol na pojednávaní 05.05.2014 aj v neprítomnosti žalovanej, ktorá sa na uvedené pojednávanie, termín ktorého zobrala na vedomie na predchádzajúcom pojednávaní konanom 02.04.2014, nedostavila bez akéhokoľvek ospravedlnenia.

Žalovaná na pojednávaní dňa 02.04.2014 vypovedala, že tento úver nebrala pre svoju potrebu, ale pre pani X., ktorá ju zamestnávala ako predavačku a ktorá ju na to naviedla s tým, že táto si to bude splácať, ale tá to nesplácala. Teraz to ona musí splácať zo svojho dôchodku. Invalidný dôchodok poberá vo výške 280,- eur a okrem toho nemá ďalší príjem. Je rozvedená a žije v spoločnej domácnosti s priateľom. Má jednu dcéru, ktorá bola zverená bývalému manželovi do starostlivosti, na ktorú platí 50,- eur mesačne. Keď brala úver, išla spolu s p. X. za p. K., ktorá sídli v hoteli Orava. Požiadala ju o úver. Táto pani jej potom ukázala, kde všade sa má na zmluve podpísať. Nebolo jej umožnené ani si túto zmluvu prečítať. Vie, že ani neobdržala celú sumu úveru 720,- eur, ale myslí, že jej na začiatku hneď strhli nejaké dve splátky, o ktoré teda dostala menej peňazí. O žiadnu službu, podľa ktorej mala možnosť požiadať o odklad troch splátok úveru, nežiadala, ani jej takáto služba nebola ponúknutá. Pani K. jej len ukázala, kde všade sa má na zmluvu podpísať, nedala jej ju prečítať a dala jej peniaze do ruky. Vtedy, keď jej vyplatila peniaze, jej nedala žiadny výdavkový doklad, len teraz, keď chodí platiť splátky, tak jej dáva príjmový doklad. Ohľadne splátok p. K. kontaktuje telefonicky. Pani K. môže dosvedčiť, že vtedy prišla po úver aj spolu s pani X., pretože jej následne povedala, že nebola prvá, ktorú na niečo také nahovorila. Pani X. ju nahovorila, aby pre ňu zobrala úver v Poštovej banke, ktorý tiež spláca po 50,- eur. Tam jej zostáva splatiť okolo 1.000,- eur.

V rámci dokazovania na návrh žalovanej súd vypočul ako svedkyňu Ľ. K., ktorá vypovedala, že ako živnostníčka má uzavretú zmluvu so žalobcom, na základe ktorej vykonáva pre žalobcu činnosť obchodného zástupcu, resp. viazaného finančného agenta. Pamätá si na proces uzatvárania zmluvy so žalovanou. Zvláštnym vtedy bolo, že prišla s ňou uzavrieť zmluvu vtedajšia zamestnávateľka žalovanej I. X.. Preto sa ich oboch spýtala, pre koho má byť ten úver a na to jej zhodne obe povedali, že pre žalovanú a že p. X. prišla so žalovanou len preto, lebo že sa v takýchto veciach viac vyzná, aby jej pomohla. Až v priebehu splácania úveru jej žalovaná povedala, že ten úver vlastne brala pre p. X.. Šla aj za p. X., ktorá však nič na úver neuhradila, ale jej nepriamo potvrdila, že ten úver brala žalovaná pre ňu. Ukazovala jej doklady, ktoré mali preukazovať to, že táto poukazovala peniaze na splátky pre žalovanú. Žalovaná jej to však následne poprela a tvrdila, že jej p. X. síce dávala peniaze, ale že šlo o peniaze nie pre žalobcu, ale na splátky pre inú spoločnosť. Už si nepamätá, či si žalovaná pri uzavretí túto zmluvu prečítala. Z vlastnej skúsenosti však vie, že veľa je takých klientov, ktorí chcú len chytré - chytré peniaze, aby sa zmluva uzavrela, aby mohli hneď odísť. Zmluvu si ani neprečítajú, resp. prečítajú si jej úvodnú časť.

Pri uzavretí zmluvy každému klientovi poskytne poučenie o dobe splatnosti, o výške splátky o tom, že môže vrátiť prostriedky bezúročne do jedného mesiaca, tiež ich poučí o odklade splátok, napr. o tom, že keď je chorý napr. viac ako 22 dní alebo má výpoveď zo zamestnania, tak môže ale aj nemusí požiadať o odklad splátok, že o tento odklad splátok môže požiadať navyše na 3 mesiace alebo 3 x po jednom mesiaci v rôznom období a že toto musí vydokladovať maródkovým lístkom. Potom vyplatí klientovi sumu úveru, ktorý je mu poskytnutý ponížený o odklad splátok. Povie im, koľko sa za ten odklad splátok platí. Doposiaľ neuzavrela ani jednu takú zmluvu, v ktorej by nebola dohoda o odklade splátok. Nejde o automatický odklad splátok, ale ide o možnosť, ktorú poskytuje žalobca, že klient môže požiadať o odklad splátok za určitých podmienok. Pri uzavretí zmluvy sa klientov pýta, či chcú revolving alebo odmietajú revolving. Ak nechce revolving, musí vlastnou rukou napísať žiadosť o zrušenie revolvingu s tým, že ona mu v takom prípade nadiktuje text, ktorý tam má napísať, resp. mu pri formulácii pomôže a potom tento list spolu so zmluvou posielala na overenie svojej manažérke p. Š. do Brezna. Väčšina klientov revolving odmieta. Ohľadne odkladu splátok ešte uviedla, že je to zo strany žalobcu akýsi bonus v zmluve, pretože z počutia vie, že iné spoločnosti, keď niekto žiada o odklad splátok, pýtajú aj 200,- eur navyše. Na otázku sudcu ako postupuje v prípade, že klient nechce službu v podobe možnosti povolenia odkladu splátok, odpovedala, že nevie, čo by v takomto prípade robila. Musela by sa poradiť, pretože s takouto situáciou sa ešte nestretla. Všetci klienti, s ktorými uzatvárala zmluvy, podpísali aj dohodu o poskytnutí služby. Táto dohoda o poskytnutí služby je súčasťou zmluvy. Takých zmlúv ako so žalovanou uzavrela pre žalobcu možno aj dvesto. Každý si je vedomý toho, že v priebehu splácania bude potrebovať odklad splátok. Nevedela uviesť, čo by sa robilo, keby klient dohodu o poskytnutí služby nepodpísal. Ona by túto zmluvu spísala a poslala na schválenie svojej manažérke a čo by sa ďalej dialo nevedela uviesť. Jej manažérka zmluvu, ktorú jej zaslala poštou doporučené, prioritne odošle po prekontrolovaní do Bratislavy žalobcovi, odkiaľ idú peniaze klientovi. Klienti môžu splácať splátky buď na účet žalobcu, ale výnimočne môžu priniesť splátky do kancelárie, kde pôsobí ešte s jednou kolegyňou a potom tie peniaze hneď odošle na účet žalobcu. Takéto splátky do kancelárie priniesla aj žalovaná. Dňom, kedy k nim do kancelárie prinesie klient peniaze ako splátku, tak sa považuje táto splátka voči žalobcovi za uhradenú. Vie, že žalovaná okrem marca 2014 uhradila okolo 14.04.2014, najneskôr to mohlo byť 15.04.2014 sumu 50,- eur a teraz by mala prísť zaplatiť tiež okolo 15.-teho ďalších 50,- eur. Žalovaná platila aj predtým od decembra každý mesiac po 50,- eur. Ona žalobcovi tie peniaze hneď nepoukázala, lebo vedela, že dlžná suma je od žalovanej vymáhaná už exekučne a tak nevedela, či môže tieto platby prijať. Keď prišla k nim vo februári na poradu koordinátorka, ktorá jej povedala, že to môže žalovaná splácať keď chce, tak som potom všetky tie peniaze, ktoré žalovaná dovtedy splatila, poukázala žalobcovi na účet. Nevšimla si však, že tá platba sa jej vrátila z pre ňu neznámeho dôvodu späť a až potom, keď kontrolovala cez počítač karty klientov, tak zistila, že žalovaná nemá splátky na svojej karte vykázané, tak išla peniaze ešte raz vložiť do banky. Prvotne tieto platby poukázala elektronickým bankovníctvom a keď to neprešlo, tak druhýkrát išla tie peniaze vložiť priamo na účet žalobcu do ČSOB v Dolnom Kubíne.

Z listinných dokladov predložených žalobcom vyplýva, že tento so žalovanou uzavrel zmluvu označenú ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere“, ktorú žalovaná podpísala 18.11.2010 a žalobca 24.11.2010. V tejto zmluve, ktorou sa o.i. žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 720,- eur, sú uvedené rozdielne niektoré z údajov uvádzané pod bodmi 5. (obsahujúceho údaje o žalovanou požadovanou revolvingovom úvere a 6. (obsahujúceho údaje o schválenom revolvingovom úvere), konkrétne pokiaľ ide o výšku RPMN pri úvere a revolvingu (uvedenú v bode 5 ako predpokladaná výška RPMN pri úvere 70,02 % a pri revolvingu 63,32 % a pod bodom 6 vo výške pri úvere 66,34 % a pri revolvingu 60,50 %).

Žalobcom uplatnený nárok s ohľadom na charakter účastníkov, ktorí zmluvu uzatvárali (žalobcu ako subjektu - veriteľa, konajúceho pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovanej - fyzickej osoby - dlžníčky, nekonajúcej pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej obchodnej činnosti), je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, konkrétne ide o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia už v čase uzavretia zmluvy účinného zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSU“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovuje ZoSU v § 9, ktorý v odseku 1 vyžaduje písomnú formu pri takejto zmluve, ktorej najmenej jedno vyhotovenie dostane každá zmluvná strana a v odseku 2 sú stanovené zákonom požadované náležitosti takejto zmluvy (okrem všeobecných

náležitostí podľa OZ). Nedostatok týchto náležitostí má v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSU ten následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Pritom v tomto ustanovení (§ 9 ods. 2 pod písm. a) až y) niektoré z požadovaných náležitostí obsahuje až „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8200033313“ datované k 24.11.2010 (ďalej len „oznámenie“), keďže z uvedených náležitostí zmluva v znení, v akom bola v čase jej podpisu žalovanou, vôbec neobsahovala napr. dátumy splatnosti prvej a poslednej splátky úveru. V uvedenom oznámení je však v rozpore s vyplnenými údajmi v zmluve (pod už zmienenými bodmi 5. a 6.) uvedená iná výška revolvingu, ktorá mala byť žalobcom schválená, a to 433,39 eura oproti žalovanou požadovanou výškou 379,63 eura. Toto oznámenie má predstavovať súčasť zmluvy ako jej príloha (článok 7 bod 7.1. písm. g) Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. (ďalej len „zmluvné dojednania“). V zmluve a aj v oznámení je uvedená výška splátok len všeobecne (súhrnne sumou 38,58 eura v prípade úveru), hoci ZoSU v § 9 ods. 2 písm. k) vyžaduje uvedenie výšky, počtu a termínov splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Teda zo zmluvy má byť o.i. zrejmá ako výška každej splátky istiny poskytnutého úveru, tak aj výška každej splátky úrokov poskytnutého úveru a napokon aj výška splátky poplatkov poskytnutého úveru, ak sú nejaké poplatky dojednané. Túto náležitosť pokiaľ ide o uvedenie výšky splátok istiny úveru a osobitne úrokov z úveru zmluva ani v spojení s oznámením neobsahuje.

Podľa článku 2 bod 2.1. zmluvných dojednaní, zmluva o RU sa uzatvára na predtlačenom formulári Veriteľa. Vyplnená Žiadosť o poskytnutie RU podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzavretie Zmluvy o RU. Zmluva o RU je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 a Veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie RU/Zmluvy o revolvingovom úvere ním požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti Dlžníka splácať úver výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako dlžník uviedol v bode 5 Žiadosti o poskytnutie RU/Zmluvy o RU, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného Dlžníkom v bode 5 Žiadosti o poskytnutie RU/Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany Veriteľa.

Podľa článku 2 bod 2.2. zmluvných dojednaní, Veriteľ je povinný odoslať Dlžníkovi Oznámenie veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi a jeden rovnopis Zmluvy o RU. Oznámenie Veriteľa podľa predchádzajúcej vety bude okrem vyššie uvedeného obsahovať nasledovné údaje: číslo Zmluvy o RU, schválenú výšku úveru vrátane meny, splatnosť úveru, výšku mesačnej splátky úveru, lehotu a podmienky splácania úrokov, dátum splatnosti prvej splátky úveru, dátum splatnosti poslednej splátky úveru, periodicitu splácania úveru, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania, celkovú výšku úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RPMN“) úveru, priemernú hodnotu RPMN platnú ku dňu podpísania tejto Zmluvy o RU, schválenú výšku revolvingu, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu, výšku mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu, predpokladanú výšku RPMN úveru po vykonaní revolvingu, úverový limit, celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru), ročnú úrokovú sadzbu úveru, celkovú čiastku, ktorú musí Dlžník zaplatiť pri každom revolvingu (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu), ročnú úrokovú sadzbu revolvingu, ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania, dátum nadobudnutia platnosti Zmluvy o RU, dátum nadobudnutia účinnosti Zmluvy o RU.

Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 46 ods. 1 OZ písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

Podľa § 46 ods. 2 veta prvá OZ pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu.

Vychádzajúc z kontraktačného procesu tak ako tento vyplýva aj z citovaných ustanovení zmluvných dojednaní, s poukazom na § 44 ods. 2 OZ súd po podrobnom preskúmaní žalobcom predložených listín konštatuje, že uzavretá zmluva jednak neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako je to popísané vyššie a na strane druhej, časť povinných údajov ako v zmluve (odlišnosť údajov ohľadne RPMN v bodoch 5 a 6 zmluvy pri úvere a aj revolvingu) tak aj v jej súčasť predstavujúcej oznámenie (v ktorom je uvedená iná, a to vyššia výška revolvingového úveru, než ktorú žalovaná v zmluve požadovala), je uvedená rozdielne. Ak k doplneniu časti zákonom vyžadovaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere malo dôjsť až po podpise zmluvy žalovanou, a to daným oznámením vyhotoveným žalobcom až 24.11.2010, kedy žalobca aj podpísal zmluvu, ktorú žalovaná podpísala už dňa 18.11.2010, tak v čase podpisu zmluvy žalovanou zmluva náležitosti doplňované v oznámení neobsahovala. Ak žalovaná doplnenie zmluvy a žalobcom vyplnené rozdielne údaje ohľadne RPMN úveru a revolvingu, spôsobom predpokladaným pre písomnú formu neakceptovala (písomne ho neprijala), je potrebné žalobcom v bode 6 zmluvy pozmeňovaný obsah údajov oproti požiadavke žalovanej v bode 5 zmluvy a jeho doplňovanie formou oznámenia žalobcu z 24.11.2010 považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy.

Pre uvedené nedostatky zmluvy, je potrebné úver na jej podklade poskytnutý žalovanej žalobcom považovať s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) ZoSU za úver bez úrokov a bez poplatkov.

Z karty klienta k zmluve vyplýva prehľad žalovanou splatených splátok, ktorých celkový súčet predstavuje 776,96 eura, čo zodpovedá úhrade 20 splátok a časti splátky č. 21 vo výške 5,36 eura. Z podania zástupcu žalobcu z 31.03.2014 síce vyplýva, že žalovaná splatila celkovo 979,96 eura, v čom sú už zahrnuté aj splátky žalovanej v celkovej výške 200,- eur ohľadne ktorých zobrať žalobu späť, ale aj tak je tam rozdiel 3,- eurá v prospech žalovanej a ide zrejme o chybný údaj zástupcu žalobcu. Po zarátaní sumy 200,- eur by splatená suma mala predstavovať 976,96 eura. U žalovanej začalo dochádzať k omeškaniu od splátky č. 6, keď dovtedy žalovaná platila jednotlivé splátky ešte v predstihu. Žalovanú istinu 843,40 eura žalobca vypočítal ako rozdiel sumy 1.620,36 eura (celkovej úhrady, ktorú mala žalovaná žalobcovi zaplatiť titulom vrátenia poskytnutého úveru s navýšením o dohodnuté úroky z úveru) a sumou uvedenou v karte klienta ako splatenou sumou 776,96 eura. Keďže žalovaná podľa žalobcu nesplnila podmienky pre poskytnutie revolvingu podľa článku 4 bod 4.2 zmluvných dojednaní, t.j. splatenie 24 splátok), nebol jej poskytnutý revolving v dojednanej výške 433,39 eura. Žalobca podaním označeným ako „Oznámenie o zosplatnení“ z 27.11.2012 oznámil žalovanej, že ku dňu jeho vyhotovenia je v omeškaní s úhradou splátok č. 21, 22 a 23 s tým, že suma omeškaných splátok je spolu 115,74 eura. Žalovanú vyzval, aby v lehote 15 dní od doručenia oznámenia uhradila dlžnú sumu splátok, a to pod následkom zosplatnenia úveru a uplatnenia nárokov na zmluvné sankcie, v dôsledku omeškania so splátkou prevyšujúceho tri mesiace. Uvedené podanie bolo žalovanej len podľa údajov zo žaloby doručené 06.12.2012 a len podľa údajov zo žaloby malo dôjsť k uplatneniu sankcie straty výhody splátok k 02.01.2013.

Žalovaná predložila doklady - príjmové pokladničné doklady podpísané svedkyňou K., podľa ktorých táto vyplatila dňa 09.12.2013 sumu 50,- eur, dňa 13.01.2013 sumu 50,- eur, dňa 12.02.2014 sumu 50,- eur a napokon dňa 13.03.2014 taktiež sumu 50,- eur. Sume uvedených splátok zodpovedalo čiastočné späťvzatie žalovanej istiny (200,- eur), pričom uvedené doklady preukazujú, kedy žalovaná uvedené splátky uhradila, rozdielne od dátumov uvádzaných žalobcom (a to v neprospech žalovanej).

Svedkyňa K. vypočítaná na poslednom pojednávaní vo veci konanom 05.05.2014, na ktorom sa však žalovaná nezúčastnila, potvrdila, že žalovaná uhradila splátku aj v mesiaci apríl 2014 vo výške 50,- eur s tým, že to bolo najneskôr dňa 15.04.2014.

Vychádzajúc z uvedenej výpovede, považujúc ju v uvedenej časti, pokiaľ sa táto svedkyňa vyjadrovala k splátkam, ktoré prebrala pre žalobcu od žalovanej, za hodnovernú, potvrdenú ohľadne ostatných splátok aj príjmovými dokladmi predloženými žalovanou, mal súd preukázať, že žalovaná žalobcovi do vyhlásenia rozsudku uhradila celkovo 1.026,96 eura (776,96 eura - suma úhrad uvedená v karte klienta + 200,- eur uhradených žalovanou v priebehu mesiacov december 2013 až marec 2014 v mesačných

splátkach po 50,- eur, ktorej sumy sa týkalo čiastočné späťvzatie žaloby + 50,- eur uhradených žalovanou najneskôr 15.04.2014).

Žalovaná teda zaplatila viac než mala predstavovať výška úveru, ktorý sa jej žalobca zaviazal poskytnúť (720,- eur). Keďže žalovaná vyplatila žalobcovi podstatne viac, než predstavuje výška jej záväzku, keď žalovaná istina v súčasnosti (po čiastočnom zastavení konania) predstavuje sumu 494,44 eura, súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

Aj keď z dôvodu, pre ktorý bola žaloba (v časti nedotknutej jej čiastočným späťvzatím) zamietnutá, by súd už nemusel poukazovať na ďalšie nedostatky pokiaľ ide o žalobou uplatnené nároky, pre ktoré by bola žaloba (v prípade, že zmluva by bola uzavretá v písomnej podobe a mala všetky ZoSU požadované náležitosti) čiastočne nedôvodná, napriek tomu považuje za potrebné uviesť nasledovné:

V prejednávanej veci zo sumy úveru 720,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej, tejto dňa 24.11.2010 poukázal na účet len čiastku 616,51 eura, pričom zvyšných 103,49 eura mala predstavovať odplata, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť v „Dohode o poskytnutí služby“ (ďalej len „dohoda“) obsiahnutej v bode 8 zmluvy. Predmetom uvedenej dohody uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) je záväzok žalobcu ako veriteľa poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi na jej žiadosť a po splnení tam uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe zmluvy a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru práve vo výške 103,49 eura. Uvedenú odplatu bol veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu žalovaná ako dlžník udelila súhlas. Žalovaná ako dlžník bola oprávnená, nie však povinná požiadať o odklad splatnosti splátok úveru, a to po splnení prvých troch splátok a za podmienky, že by bola buď dlhodobou práceneschopná, čím sa rozumie pracovná neschopnosť začatá najskôr v deň uzavretia dohody a trvajúca dlhšie ako 3 týždne, alebo pokiaľ s ňou bol skončený pracovný pomer, ktoré skutočnosti bola povinná v zmluve dohodnutým spôsobom žalobcovi preukázať. Povolenie odkladu splátok z iných dôvodov, o ktoré mohla žalovaná ako dlžník požiadať, bolo viazané na schválenie žalobcom s tým, že na odloženie splatnosti splátok z takýchto ďalších dôvodov nemala žalovaná právny nárok. Žiadosť o povolenie odkladu musela byť písomná a musela by obsahovať v dohode uvedené náležitosti, vrátane označenia splátok úveru, ktorých splatnosť by požadovala odložiť. Podľa uvedenej dohody právo dlžníka na odklad splatnosti splátok úveru podľa splátkového kalendára v jednotlivom prípade zaniká, pokiaľ bude žiadosť vrátane príslušných dokladov dokazujúcich toto právo dlžníka doručená veriteľovi v deň nasledujúci po dni, v ktorom omeškanie dlžníka s úhradou akejkoľvek splátky úveru dosiahlo 30 dní. Odplata za uvedenú službu bola splatná dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby s tým, že dlžník a veriteľ sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty za túto službu ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi.

Takto uzavretú dohodu o poskytnutí služby však súd vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ, a to napriek „formulárovému prehláseniu“ obsiahnutého pod 8.6., podľa ktorého žalobca ako veriteľ vyhlásil, že jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia zmluvy a vyhláseniu žalovanej ako dlžníka, že túto dohodu uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumela a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami, z nasledovných dôvodov:

Uvedená dohoda je súčasťou formulárovej zmluvy a ako taká neobsahuje ustanovenia, ktoré by boli individuálne dojednané (vyrokované). Na jednej strane tým, že pod textom uvedenej dohody je obsiahnutý podpis žalovanej a žalobcu rovnakým spôsobom a datovaním, s akým títo podpísali aj samotnú zmluvu v jej spodnej časti pod bodom 13, žalobca preukazoval samostatnosť tejto dohody od ostatného textu zmluvy, ktorej uzavretie nemalo byť podmienkou poskytnutia samotného úveru. Na strane druhej je nepochybné, že táto dohoda o poskytnutí služby bola úzko naviazaná na samotnú zmluvu (bola od nej závislá), keďže bez nej by nemala žiadny význam.

Odmena za poskytnutie takejto služby stanovená bez ohľadu na to, či by následne došlo zo strany žalovanej k jej využitiu v maximálnom alebo inom rozsahu za splnenia tak uvedených predpokladov alebo by vôbec nedošlo k jej využitiu, predstavovala až 89,55 % dojednanej výšky súčtu troch mesačných splátok - sumy 115,74 eura (38,58 eura x 3), o ktorých odklad mohla žalovaná maximálne požiadať. Takúto výšku odmeny za „výhody“, ktoré z toho mohli pre žalovanú vyplývať, ak by túto službu reálne využila a ktoré obšírne vo svojom podaní z 31.03.2014 žalobca - jeho zástupca prezentoval, súd považuje mierne povedané za neprimeranú. Snáď výstižnejšie je jej označenie ako odmeny úžerníckej. Výrazná neprimeranosť a nevyváženosť hodnoty vzájomných plnení účastníkov (v neprospech žalovanej) vyplýva:

a) z možných „nákladov“ žalobcu na takúto službu, resp. z jeho možnej ujmy, ktorú by mohol utrpieť tým, že by v dôsledku takejto služby nemohol využiť zákonnú sankciu za omeškanie žalovanej ako dlžníka so splatením splátok, o odklad ktorých by táto dôvodne požiadala, resp. ak by túto „službu“ využila. Takáto strata je zanedbateľná oproti prospechu, ktorý žalobca cenou za poskytnutú službu mienil získať;

b) tým, že na základe tejto dohody žalobca započítal výšku odmeny voči jeho záväzku poskytnúť žalovanej úver, žalobca reálne vyplatil žalovanej menej o 103,49 eura z poskytnutého úveru, čo percentuálne predstavuje 14,37 % z celkovej výšky úveru. Týmto postupom získal žalobca významný prospech v dôsledku faktického poníženia rozsahu prostriedkov, ktoré by inak musel žalovanej reálne vyplatiť (vyplatil jej sumu 616,51 eura namiesto 720,- eur), pričom žalovaná bola povinná splatiť poskytnutý úver v celom rozsahu navyše aj o vysoký úrok 70,02 eura ročne aj z tej sumy (istiny), ktorú žalovaná reálne neobdržala, ale ktorú bola povinná s takýmto úrokom splatiť;

c) praktické využitie tejto služby bolo viazané na splnenie viacerých formálnych podmienok zo strany žalovanej, stanovených pre prípady, na ktoré sa nevyžadoval súhlas veriteľa. Žalovaná bez súhlasu žalobcu mohla požiadať o odklad maximálne troch splátok len v dvoch prípadoch 1/ jej dlhodobej práceneschopnosti trvajúcej dlhšie ako 3 týždne a 2/ skončenia pracovného pomeru. Žalobca v danom prípade nepredložil hodnotenie žalovanej, ktorá v súčasnosti a zrejme aj v čase uzavretia zmluvy bola invalidnou dôchodkyňou s pravidelným príjmom vo forme invalidného dôchodku. Rovnakú dohodu ako v prípade žalovanej nereflektujúcou individuálne pomery dlžníka (či je dôchodca, pracujúci, aký má príjem...) dával žalobca podpisovať osobám, s ktorými uzatváral zmluvy, bez rozlíšenia ich sociálneho postavenia, či šlo o ekonomicky aktívnu osobu, alebo dôchodcu či už starobného alebo invalidného, ktorý nepracuje atď., čo je súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti. Nie je žiadny racionálny dôvod, pre ktorý by v prípade dôchodcov mala byť možnosť povolenia odkladu splatnosti splátok viazaná na chorobu dlžníka alebo na skončenie pracovného pomeru nie z vôle dlžníka, ak tento má mať príjem práve vo forme dôchodku alebo iný pravidelný príjem pochádzajúci nie z jeho pracovnoprávneho vzťahu. Uvedené svedčí o tom, že žalobca paušálne uzatváral (alebo len dával podpisovať žiadateľom o poskytnutie úveru bez zodpovedajúceho vysvetlenia výhod a nevýhod takýchto dohôd svojim klientom s ohľadom na ich vek a predpokladanú vedomostnú úroveň) rovnaké - formulárové dohody o poskytnutí služby, ktorých obsah nijako nezohľadňoval (nerozlišoval) sociálne postavenie žiadateľa, aby tento mal mať objektívne rovnocennú možnosť a pravdepodobnosť využitia „ponúkanej služby“ ako iní napr. ekonomicky aktívni (zamestnaní) žiadatelia o úver. To, že takáto dohoda sa podpisuje „automaticky“ bez dostatočného vysvetlenia dôsledkov takejto dohody a možnosti takúto dohodu odmietnuť, možno usudzovať aj z výpovede svedkyne K., ktorá napriek tomu, že pre žalobcu sprostredkúva uzavretie zmlúv cca 4 roky a mala ich uzavrieť vyše 200, ani raz sa jej nestalo, že by klient uzatvárajúci zmluvu, odmietol takúto dohodu podpísať (na rozdiel od toho či žiadatelia chceli alebo nechceli revolving) a ani sama vlastne nevedela uviesť, čo by v takom prípade robila;

d) bežnou praxou ako v bankách, tak aj vo väčšine nebankových subjektov je, že činnosť, ktorá bola predmetom dohody (o poskytnutí služby), býva spoplatňovaná poplatkami platenými dokonca až v prípade, ak dôjde k reálnemu využitiu zo strany dlžníka možnosti požiadať o odklad splátok a súčasne ak dôjde k vyhovneniu takejto žiadosti. Doposiaľ sa súd vo svojej rozhodovacej činnosti nestretol s tým, že by v prípade povolenia odkladu splátok mala byť odplata v podobe poplatku len za poskytnutie takejto výhody veriteľom dlžníkovi vo výške takmer 90 % z výšky splátky, ktorá mu bola odložená. Podľa názoru súdu sa žalobca svojím postupom a vsúvaním zdanlivo samostatnej dohody (zmluvy o poskytnutí služby) do zmluvy (o úvere), mienil vyhnúť aplikácii ustanovenia § 53 ods. 1 OZ, t.j. vyhnúť sa posudzovaniu prijateľnosti výšky odplaty za povolenie odkladu splátok ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ak by mal žalobca spoplatnené využitie možnosti dlžníka požiadať o odklad splátok sadzbou 90 % z výšky splátky, vďaka ktorému by mohol takúto odloženú splátku zaplatiť po splatnosti poslednej dohodnutej splátky,

zrejme by nebolo pochýb, že takýto poplatok a zmluvné dojednanie oprávňujúce jeho účtovanie by pre jeho výšku predstavovalo neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V prejednávanej veci žalovaná ani danú službu nevyužila (žalobca nič také netvrdil a ani to, že by žalovaná o také niečo žiadala). Jej prípadné využitie žalovanou (v prípade, kedy by u nej mala nastať situácia umožňujúca dôvodne požiadať o túto „službu“, bolo viazané na splnenie viacerých predpokladov zo strany žalovanej (písomná žiadosť s presne stanovenými náležitosťami, dokladovanie uvádzaného dôvodu odkladu a že táto žiadosť bude veriteľovi doručená v deň, v ktorý nebude dlžník v omeškaní s úhradou ktorejkoľvek splátky po dobu dlhšiu ako 30 dní). Žalovaná teda bez ohľadu na to, či vôbec mala z danej služby nejaký prospech alebo nie, mala zaplatiť žalobcovi v kontexte ako celkovej výšky poskytnutého úveru, tak aj výhody, ktorú by mohla maximálne získať v prípade využitia odkladu splátok za stanovených podmienok, neprimerane vysokú odplatu;

e) Výrazná (hrubá) nevyváženosť zmluvných práv a povinností je zrejmá aj z toho, že žalobca mal mať z takejto dohody prakticky okamžitý prospech (už okamihom podpisu zmluvy a takejto dohody jej účastníkmi), kdežto možný prospech žalovanej z nej bol viazaný na splnenie viacerých predpokladov, z ktorých niektoré nemohla žalovaná svojim konaním priamo ovplyvniť (pre ich povahu ako náhodných udalostí - práceneschopnosť žalovanej, strata zamestnania), čo sa podobalo skôr „poisteniu“ pre prípad možnosti nastania niektorého z tam uvedených predpokladov za získanie protiplnenia „len“ vo forme odloženia splatnosti maximálne troch splátok. Pritom ako už bolo uvedené, dokonca ak by aj mala žalovaná túto službu v maximálne možnej miere využiť, takto získaný prospech je neporovnateľný s prospechom, ktorý sa snažil týmto spôsobom získať žalobca na úkor žalovanej.

Z dôvodov uvedených vyššie, považujúc postup žalobcu za postup obchádzajúci zákon (snaha žalobcu vyhnúť sa takouto ním naformulovanou kvázi samostatnou dohodou možnosti aplikácie ustanovenia § 53 ods. 1 OZ) a súčasne aj pre rozpor takejto dohody s dobrými mravmi (výrazná nevyváženosť ako hodnoty vzájomných plnení podľa dohody, tak aj podmienok, za ktorých získa touto dohodou „dojednané“ plnenie jedna alebo druhá strana, ktorá je v oboch prípadoch v neprospech žalovanej ako slabšej zmluvnej strany), je podľa názoru súdu dohoda (o poskytnutí služby) obsiahnutá pod bodom 8 zmluvy neplatnou zmluvou s poukazom na § 39 OZ. Preto o sumu 103,49 eura (ktorú žalobca v dôsledku neplatného právneho úkonu nedôvodne - neplatne započítal ako svoju pohľadávku voči svojmu záväzku na poskytnutie úveru žalovanej, v dôsledku čoho v tejto časti nedošlo k reálnemu poskytnutiu dojednaného úveru žalobcom žalovanej) je ešte väčší rozdiel medzi sumou uhradenou žalovanou žalobcovi a sumou, ktorú mu mala uhradiť, keďže tomuto mala uhradiť len sumu 616,51 eura a uhradila mu už zmienených 1.026,96 eura.

Za nedôvodný (opäť v prípade, ak by bola zmluva uzavretá v písomnej podobe a mala všetky ZoSU požadované náležitosti) by súd považoval aj uplatnený nárok na zmluvnú pokutu, uplatnený žalobcom za obdobie omeškania žalovanej z nasledovného dôvodu:

Dohoda o zmluvnej pokute musí byť s poukazom na § 544 ods. 2 OZ dojednaná v písomnej forme, nedostatok ktorej má podľa § 40 ods. 1 OZ za následok absolútnu neplatnosť takéhoto úkonu, na ktorú súd musí prihliadať aj keď sa jej nikto nedovolá. Dojednanie účastníkov o zmluvnej pokute pre prípad omeškania dlžníka so splácaním dlhu nie je uvedené v zmluve majúcej charakter formulárovej zmluvy, ale úprava zmluvnej pokuty je uvedená len v Zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „zmluvné dojednania“), a to v bode 14. označenom ako Sankcie. Predložené zmluvné dojednania neboli účastníkmi podpísané, t.j. zmluvná pokuta nebola dojednaná písomne tak ako vyžaduje zákon (§ 40 ods. 3 OZ), a preto tento nárok nie je možné priznať, keďže ide o nárok z neplatného dojednania o zmluvnej pokute. Absencia písomnej formy dojednania o zmluvnej pokute nie je konvalidovaná tým, že žalovaná podpisom zmluvy potvrdila, že jej súčasťou sú aj zmluvné dojednania. Samotná zmluva, ktorej prevažná časť je písaná pomerne drobným písmom, má dve strany. Zmluvné dojednania, ktoré majú tvoriť jej súčasť sú tiež obsiahnuté na dvoch stranách písaných ešte menším písmom, na každej strane v 4 stĺpcoch, kde na strane 2 pod bodom 14 „Sankcie“ je obsiahnuté „dojednanie“ o zmluvnej pokute, ktoré dojednanie ako napokon celé Zmluvné dojednania nie sú ustanoveniami individuálne dojednanými, ale ide o tzv. typové ustanovenia, ktorých obsah a rozsah spotrebiteľ vôbec nemôže ovplyvniť, tobôž nie zásadným spôsobom a môže ich len ako celok akceptovať

alebo nie. S ohľadom na ich rozsah je viac-menej iluzórne predpokladať, že žalovaná pred podpisom samotnej zmluvy si tieto dojednania prečítala a vedela, že upravujú aj zmluvnú pokutu vrátane jej bližších podmienok. Je teda možné dôvodne pochybovať, či sa s nimi mala možnosť žalovaná pred podpisom zmluvy reálne oboznámiť a zorientovať sa v nich. Ak zmluvné dojednania obsahujú aj samostatný nárok v podobe zabezpečovacieho nároku na zmluvnú pokutu, pre platnosť ktorého zákon vyžaduje písomnú formu, bol pre platnosť takéhoto dojednania potrebný podpis oboch zmluvných strán priamo na listine obsahujúcej takýto záväzok, čo by súčasne aspoň nasvedčovalo možnosti, že o takomto záväzku by mala žalovaná v čase podpisu zmluvy, ak by takýto záväzok osobitne podpísala, vedomosť. Súd sa teda vôbec nestotožnil s argumentáciou žalovanej strany, ohľadne toho, že aj tieto zmluvné dojednania, hoc žalovanou osobitne nepodpísané, tvoria technickú jednotu so samotnou zmluvou, ktorú žalovaná podpísala, čím sa má tejto podpis vzťahovať aj na tieto zmluvné dojednania.

Okrem uvedeného dôvodu absolútnej neplatnosti dojednania o zmluvnej pokute pre nedostatok zákonom stanovenej písomnej formy súd uvádza, že ak by aj uvedený nedostatok nebol v prejednávanej veci daný, tak by dojednanie o zmluvnej pokute pre jej výšku predstavovalo neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Ako už bolo naznačené, predmetná zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže ju uzavrel žalobca ako právnická osoba v súvislosti s predmetom svojho podnikania, a žalovaná ako fyzická osoba, a to na iný účel ako výkon zamestnania či podnikania. V takomto prípade zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). Podľa smernice Rady 93/13/EHS sa za nekalú podmienku považuje zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, a ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, pričom podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou, obsah ktorej zmluvy a jej príloh nemal spotrebiteľ možnosť ovplyvniť.

V prejednávanej veci súd považuje dojednanie o zmluvnej pokute za dojednanie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku (§ 53 ods. 4 písm. k/ OZ) a teda ide neprijateľnú zmluvnú a tým neplatnú podmienku (§ 53 ods. 4 a 5 OZ). Zmluvná pokuta mala byť týmto spôsobom dohodnutá pre prípad porušenia povinností, z ktorého žalobca môže (a podanou žalobou tak aj urobil), žiadať zákonné úroky z omeškania. Ide teda o ďalšiu (duplicitnú) sankciu za omeškanie. V tejto súvislosti súd poukazuje na názor Jaroslava Krajča vyslovený na str. 157 v publikácii „Spotrebiteľská zmluva v aplikačnej praxi v SR a EÚ“, vydavateľstvo Eurounion-Ikarus, r. 2011, ktorý uvádza, že neprimeranou zmluvnou podmienkou môže byť napríklad zmluvná pokuta, dojednaná popri zákonnej povinnosti úroku z omeškania vyplývajúcej zo zákona. Aj v tomto kontexte súd vyhodnotil predmetnú zmluvnú podmienku ako neprijateľnú. Takisto súd vyhodnocoval dotknutú zmluvnú podmienku v kontexte so všetkými právami a povinnosťami zo zmluvy a zobral do úvahy, že odplata za poskytnutý úver predstavuje 125 % výšky poskytnutého úveru, teda je dohodnutá v takej výške (na ktorú by mal žalobca nárok, ak by zmluva obsahovala všetky zákonné náležitosti podľa ZoSU), ktorá by dostatočne kompenzovala prípadnú škodu žalobcu vzniknutú v dôsledku omeškania sa žalovanej popri súčasnej existencii zákonnej sankcie v podobe úroku z omeškania za čas omeškania žalovanej so splácaním svojho záväzku. V dôsledku výšky dojednanej odplaty bola v zmluve uvedená podstatne vyššia aj RPMN poskytnutého úveru oproti priemernej RPMN platnej ku dňu podpisu zmluvy.

Pokiaľ žalobca uvádzal, že si uplatnil sankcie spojené s omeškaním žalovanej a v rámci toho aj žalovanú zmluvnú pokutu v súlade s ust. § 3a NV, tak aby tomu tak bolo, v podstate jeden z týchto nárokov, a to v konkrétnom prípade zákonný úrok z omeškania moderoval (ponížil) tak, aby to tomuto ustanoveniu zodpovedalo. Ak chcel žalobca docieľiť naplnenie zmyslu ustanovenia § 3a NV, tak už samotná výška zmluvnej pokuty dojednanej pre prípad omeškania, mala byť zmluvne upravená tak, aby spolu so zákonným úrokom z omeškania neprevyšovala najvyššie prípustnú výšku. V danom prípade, aby sa žalobca vôbec dostal na „najvyššie prípustnú hranicu“ znížil jednu z týchto sankcií, v tomto prípade úrok z omeškania a uplatnil si ho v zhruba polovičnej výške tak, aby spolu so zmluvnou pokutou neprekračovala najvyššie prípustnú hranicu a aby presne túto hranicu dosiahla. Hoci veriteľ pochopiteľne nemusí využiť

všetky sankcie dané či už zákonom alebo ktoré boli dojednané zmluvne pre prípad omeškania, tieto sankcie nemôžu ako celok (zákonné + zmluvné) prevyšovať najvyššie prípustnú hranicu, teda tie, ktoré si chce dojednať zmluvne, môže dojednať (a nie len uplatňovať si ich) len v rámci existujúcich limitov, zohľadniac už danú výšku zákonných sankcií v čase uzavretia zmluvy. Išlo by o iný postup, než ktorý žalobca zvolil, keď tento si chcel „dojednať“ zmluvnú pokutu v takej výške, ktorá spolu so zákonným úrokom z omeškania prevyšuje najvyššie prípustnú hranicu a túto hranicu až následne sa snažil dosiahnuť tým, že ponížil uplatnené úroky z omeškania o cca 1/2-icu ich zákonnej výšky.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody, prioritne z dôvodov uvedených na strane 8 a 9 odôvodnenia tohto rozsudku, žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanej, ktorej by za použitia § 142 ods. 1 O. s. p. prináležalo právo na náhradu dôvodne vzniknutých nákladov spojených s týmto konaním, právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalovaná si žiadne trovy neuplatnila a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by žalovanej v súvislosti s týmto konaním nejaké trovy v konkrétnej výške vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).